

правильно. Щоб це було дійсно так, необхідно під час розробки, врахувати всі особливості не тільки процесів виробництва, а і роботи різних спеціалістів. Для цього необхідно скласти найдетальніший список обов'язків, функцій і вимог до кожного співробітника. На основі цієї інформації керівник буде мати можливість підібрати найкращі варіанти винагород. Аналіз роботи яку виконує співробітник допоможе правильно вибрати модель і визначити справедливий розмір винагороди. Аналіз системи оплати праці допоможе стандартизувати моделі мотивації і врахувати особливості оплати праці, розробляючи компенсаційні пакети. Моніторинг заробітних плат в галузі, в регіоні та видів компенсаційних пакетів у конкурентів сприятимуть розробці справедливої системи винагород, що забезпечить підвищення ефективності праці, якості та конкурентоздатності продукції. Щоб створити дієву і ефективну систему мотивації, в першу чергу, необхідно виявити і проаналізувати потребу працівників у винагороді, її вид, мотиваційну дію для кожного персонально, а також значимість її і зв'язок з особистісними якостями.

Література

1. Элизабэт Мерман Мотивация персонала.- Гуманитарный центр, 2007.
2. Колот А.М. Мотивація, стимулювання й оцінка персоналу. Навч. посібник.-К.: КНЕУ, 2000.
3. Кузнецова Т. Мотивація за деньги // Новий менеджмент.-2009.-№3.-С.66-73.
4. Рябоконт В.П. Адаптація системи мотивації праці до умов ринку // Фінанси України.-2001.-№5.-С.10-16.

Рибчинська А., ст. гр. ФК 10
(науковий керівник Збаржевецька Л.Д., к.е.н., доц.)
Кіровоградський національний технічний університет

ЦІЛІ ТА СТРУКТУРА ДІЯЛЬНОСТІ МІЖНАРОДНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРАЦІ

Міжнародна організація праці (МОП) – одна з найстарших і найбільших міжнародних організацій. Вона створена у 1919 р. у складі Ліги Націй за ініціативою і активною участю західної соціал-демократії для сприяння соціальному прогресу, встановлення і підтримання соціальної злагоди. З 1946 року МОП діє як спеціалізована установа Організації Об'єднаних Націй. Україна є членом МОП з 1954 р.

МОП нині налічує більше 180 країн-членів, сприяє дотриманню прав

людини, гармонійному соціально-економічному розвитку народів світу через запровадження та контроль за дотриманням міжнародних стандартів праці, технічне співробітництво. МОП здійснює наукові дослідження і поширює інформацію, готує кадри для створення умов забезпечення потреб якомога більшої кількості людей світу у харчуванні, житлі, здоров'ї, освіті, культурі, гідній праці.

Головні цілі МОП відповідно до її статуту можна визначити так: захист інтересів та прав трудящих шляхом регламентації робочого часу; боротьба з безробіттям; встановлення гарантії заробітної плати та визнання принципу рівності оплати за однаковою працю; захист працівників від професійних захворювань та травматизму на виробництві; регламентація питань соціального страхування та соціального забезпечення тощо.

МОП є єдиною організацією ООН, в рамках котрої представники трудящих разом з представниками підприємців та урядів на рівних правах беруть участь у прийнятті рішень шляхом переговорів з найважливіших соціально-економічних питань.

У своїй діяльності МОП використовує три основні методи:

1. Розробка та прийняття міжнародних трудових норм та контроль за їх виконанням (нормотворча діяльність).
2. Надання країнам допомоги у вирішенні соціально-трудова проблем, тобто здійснення технічного співробітництва.
3. Проведення досліджень та здійснення публікацій з проблем у сфері праці.

Нормотворча робота є головною у діяльності МОП та здійснюється задля досягнення її основних цілей і завдань. МОП розробляє міжнародні програми щодо покращання умов праці та життя трудящих, підвищення можливостей зайнятості та підтримки основних прав людини, вдосконалення загальної і професійної освіти. Ці програми ґрунтуються на міжнародних трудових нормах, що встановлюються конвенціями та рекомендаціями МОП, яких за роки її існування було ухвалено 184 та 194 відповідно.

Україна ратифікувала 54 конвенції (46 із них — чинні), у тому числі всі фундаментальні конвенції. За роки незалежності України ратифіковано 10 конвенцій.

Конвенції та рекомендації охоплюють по суті всі основні питання стосовно праці, зайнятості й соціально-трудова відносин.

Одне із найважливіших практичних значень мало для України здійснення з 1997 по 2002 роки проекту ПРООН/МОП (фінансованого урядом Швейцарії та ПРООН) "Впровадження гнучких програм

професійного навчання безробітних".

Бюджет першого етапу проекту (1997-1999 рр.) складав 293 тис.доларів США. Протягом цього етапу було залучено до роботи понад 50 професійно-технічних навчальних закладів в усіх регіонах України та підготовлено понад 100 фахівців та викладачів за навчальними програмами (модулями). Для понад 30 професій було підготовлено підручники.

Другий етап, що розпочався 1 липня 1999 р., тривав 36 місяців. Його бюджет складав 675 тис.доларів США. Цей етап передбачав підготовку майже 75 модульних пакетів за професіями та практичне навчання безробітних, а також Чорнобильський компонент (надання допомоги у навчанні незайнятого населення міста Славутич та працівників, які вивільнюються з Чорнобильської АЕС). Проекти МОП, що реалізувалися в Україні у 1999-2001 роках з перспективою до 2003 р.

Нормотворча діяльність та технічне співробітництво МОП ґрунтуються на проведенні систематичних досліджень і публікацій. Вони ведуться основними департаментами МБП, Міжнародним інститутом соціально-трудова досліджень МОП у Женеві (МІСТД), Туринським центром (з питань освіти).

Дослідні програми охоплюють багато країн світу і після реалізації результати можуть бути надбанням усіх бажаючих. МІСТД підтримує зв'язки, співпрацює й обмінюється результатами дослідження та методичними розробками з багатьма національними науково-дослідними закладами у сфері праці.

На сьогоднішній день членами МОП є більше 180 держав. Відповідно до Статуту МОП її членом може бути кожна держава – член ООН. Україна являється членом МОП з 1954 р. Головним принципом роботи МОП є трипартизм, що означає, що формування майже всіх органів МОП базується на основі трьохстороннього представництва – від урядів, представників працівників і підприємців (роботодавців). Кожна держава представлена чотирма делегатами: два – від уряду, по одному – від підприємців і працівників.

Вищий орган МОП – Міжнародна конференція праці (Генеральна конференція), яка скликається щорічно і складається з делегатів усіх держав – членів МОП.

До компетенції Генеральної конференції відноситься прийняття міжнародних конвенцій і рекомендацій, визначення задач і напрямів діяльності МОП, внесення змін в її Статут, прийом у члени МОП окремих держав, спостереження за застосуванням державами ратифікованих ними конвенцій, а також рекомендацій МОП.